

13.1.14

לכבוד
מר דובי ויסנשטרן
מנכ"ל זק"א.

שלום וברכה !

אני כותב לך לאחר שקמנו משבעה על אבי ז"ל.

זה קרה ביום שני שעבר בשעת לילה מאוחרת בבית מלון בטבריה, שם נפטר אבי בפתאומיות. כמובן שההלם והשוק לא נתנו לראש לפעול בהגיון וכאן בדיוק נכנסו מתנדבי זק"א היקרים לפעולה, פעולה זו אולי המילה הפחות מדויקת, הם פשוט הפכו להיות החיילים שלנו ב-100 אחוז.

זה התחיל בהקפצה של המתנדב המדהים והיקר ברל"ה שהוקפץ על ידי המשפחה שלנו בשעת לילה מאוחרת לטבריה, טיפל בכל הקשור להעברת הנפטר לבני ברק, דאג לקחת טלית מביתו (השעה היתה 6 בבוקר כשהוא כבר אחרי נהיגה לטבריה וחזור לב"ב), לקח אותי לחדר קירור לכיסוי ופרידה, כשכל הזמן הוא דואג להרגיע אותי ואת בני המשפחה: "אל תדאגו, אני שלכם בכל מה שתצטרכו ובכל רגע שתרצו".

כן דובי, זה 'חסד של אמת' לאמיתה. שלא תדעו, אבל ברגעים אלו האבלים אינם מאופסים ומתנדבי זק"א מנסיונם הרב, יודעים איך להתנהג ולהתייחס ברגעים קשים אלו. מיד לאחר הביקור בחדר הקירור שבבית ההלוויות, הוא חזר איתנו לבית שבו ישבו 'שבעה' ותיקתק הכל. אין דברים כאלו תוך חצי שעה הגיעו 'כסאות אבלים' עם כריות ישיבה, ארון קודש, ספר תורה, נר נשמה, סידורים וכו'. כשכל הזמן השאלה באוויר: 'מה עוד אתם צריכים?'

שאלתי האם אפשר לארגן במקום את ההלוויה ומיד נענית. קיבלת... ומיד במקום ארגנו את ההלוויה.

ידידי דובי, אתה יכול להיות גאה בארגון שאתה חלק ממנו. על זה אמרו רבותינו: "כל העוסקים בצורכי ציבור באמונה".

אתם אנשי החסד האמיתיים, יישר כוח ענק לכל הצוותי המתנדבים.

בשם כל בני המשפחה

זאבי גרוס